

Η ταινία «*Η ζωή είναι ωραία*» αναφέρεται στο Ολοκαύτωμα των Εβραίων την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και πραγματεύεται την ιστορία ενός Εβραίου που φυλακίστηκε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης μαζί με τον μικρό του γιο.

Στην αρχή, ξεκινάει με έναν πολύ κωμικό τρόπο και δίνει την εντύπωση ότι είναι μια χαρούμενη και ξεκαρδιστική ταινία. Αυτό οφείλεται στον τρόπο που συναντιούνται και γνωρίζονται οι δύο κύριοι ήρωες. Ο πρωταγωνιστής καταστρέφει τον γάμο της κοπέλας και τελικά την παντρεύεται αυτός μετά από μια σειρά αστείων επεισοδίων. Στη συνέχεια, ενώ η ζωή του ζευγαριού κυλάει φυσιολογικά και χαρούμενα, αφού έχουν αποκτήσει και έναν γιο, ξεσπάει ο πόλεμος και όλα ανατρέπονται. Επειδή ο πατέρας ήταν Εβραίος φυλακίστηκε μαζί με τον γιο του και πολλές χιλιάδες άλλων Εβραίων σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Εκεί κατάλαβα ότι το θέμα της ταινίας ήταν τελικά πολύ πιο σοβαρό από ό,τι νόμιζα στην αρχή της.

Αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο από όλα ήταν το κουράγιο και η ψυχική δύναμη που βρήκε ο πατέρας, για να προστατεύσει τον γιο του. Η ζωή στο στρατόπεδο ήταν δύσκολη και οι καταστάσεις απάνθρωπες, εκείνος όμως έβαλε στην άκρη τον φόβο του και την προσωπική του κούραση και προσπάθησε να παρουσιάσει την καθημερινότητά τους σαν ένα παιχνίδι που θα είχε ένα ωραίο τέλος.

Η πιο συγκινητική στιγμή της ταινίας ήταν όταν οι Γερμανοί στρατιώτες συνέλαβαν τον πατέρα και τον οδηγούσαν για εκτέλεση. Ο μικρός ήταν κρυμμένος και παρακολουθούσε τη σκηνή. Αποκορύφωμα της γενναιότητας του πατέρα που γεμίζει συγκίνηση κάθε θεατή ήταν ότι λίγο πριν το τέλος της ζωής του, το οποίο γνώριζε, διατήρησε το χιούμορ του και συνέχισε το παιχνίδι, προκειμένου να μη φοβηθεί και να μην καταλάβει τίποτα ο μικρός. Ακολουθώντας τις οδηγίες που του είχε δώσει ο πατέρας του βγήκε από την κρυψώνα του όταν δε φαινόταν κανείς, για να βρεθεί μπροστά σε ένα τανκ. Νομίζοντας πως έχει κερδίσει το παιχνίδι τελικά έκανε βόλτα με το τανκ, μέχρι που συνάντησε τη μητέρα του. Η βόλτα αυτή πιστεύω πως είναι συγκινητική, γιατί επαληθεύτηκαν τα λόγια και η ιστορία που δημιούργησε ο πατέρας, για να καθησυχάσει τον μικρό.

Η ταινία αυτή θεωρώ ότι δείχνει πόσο μεγάλη είναι η δύναμη της αγάπης. Η αγάπη του πατέρα για τον γιο του, του έδινε θάρρος και δύναμη να αντέχει τις δυσκολίες βάζοντας πάνω από τον δικό του φόβο τον φόβο του παιδιού, φτάνοντας στην αυτοθυσία.

Παπιώτη Θεανώ, Α2

